

ЛІТЕРАТУРА:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови. К. Ірпінь: ВТФ «Перун», 2004. 1440 с.
2. Гончаренко Л. А. Формування у педагогів полікультурної компетентності. *Таврійський вісник освіти*. 2005. №1. С.86–90.
3. Сас Н. Поняття педагогічного проектування. Управління проектами у сфері науки, освіти, інновації та інформатизації: матеріали всеукраїнського науково-практичного семінару (м. Полтава, 14 березня 2013 р.). Полтава, 2013. 48 с.
4. Шуман С. Проблеми розвитку полікультурної компетентності. *Директор школи*. 2009. №8. С.4–7.

Вікторія ПЕРЕЙМА

магістрантка,

Тернопільський національний педагогічний університет

імені Володимира Гнатюка

Тернопіль, Україна

pereima.viktoria@gmail.com

КУЛЬТОРОЛОГІЧНА ЦІННІСТЬ СУЧАСНОЇ КОМУНІКАЦІЇ: ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ВВІЧЛИВОСТІ В АНГЛОМОВНИХ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСАХ

Спілкування є одним із найважливіших видів людської діяльності. Щодня люди обмінюються інформацією у процесі комунікації. Ввічливість є обов'язковою складовою цієї комунікації, яка забезпечує успішне та безконфліктне її протікання. Будучи одним з основних елементів міжособистісного спілкування, ввічливість постає важливим регулятором людської поведінки, який сприяє досягненню ефективної соціальної взаємодії [1].

Увага до поняття ввічливості продовжує рости, але дотепер не існує єдиного визначення даної категорії. Проте, як би дослідники не намагались пояснити категорію ввічливості, в основі визначення буде закладено вміння шанобливо спілкуватися з людьми, слухати протилежну точку зору та готовність знайти компроміс. Наприклад, О. М. Миронюк розглядає ввічливість як «шанобливе ставлення один до одного, дотримання почуття такту, коректності, міри», «мистецтво виражати зовнішніми знаками ту внутрішню повагу, яку ми відчуваємо до співрозмовника», а ввічлива поведінка «має бути щирою й доброзичливою» [2, с.8]. Однак, ввічливості слід дотримуватись не тільки під час живої розмови, а й у процесі спілкування за допомогою інтернет-комунікацій.

Соціальними мережами або інтернет-комунікаціями є електронні ресурси чи віртуальні мережі, діяльність яких зосереджується на

забезпеченні зв'язку їх користувачів між собою. Інтернет-сайти є автоматизованою соціальною платформою, яка дає можливість спілкуватись великій групі користувачів зі спільними інтересами та вподобаннями. Соціальні мережі є надзвичайно важливою складовою життя людини, оскільки за їх допомогою користувачі можуть обмінюватись інформацією з усіх куточків світу. Мовленнєвий етикет інтернет-комунікацій можна визначити як соціально задані та національно регулюючі правила поведінки учасників розмови, які забезпечують становлення, підтримку та розвиток контакту мовців відповідно до їх статусу і ролей, особистісних відносин в офіційному та неофіційному середовищі спілкування. Це вміння правильно привітатися, представитися та звернутись до знайомої чи незнайомої людини, привернення її уваги до адресата, попроситися, попросити вибачення і подякувати.

Англомовними інтернет-комунікаціями користуються люди різного віку: діти, підлітки, молодь, дорослі та пенсіонери. Вони утворюють між собою групи, в яких функціонує певний мовленнєвий етикет. Наприклад, у спілкуванні підлітків переважає тенденція до скорочення засобів мовлення. Вони не пишуть повністю слова, а лише вказують їх початкові букви або набір букв певного слова, тому засоби вираження ввічливості у спілкуванні підлітків виглядають так: thank you – ty, good luck – gl, be right back – brb, good job – gj, thank you so much – tysm, have a nice day – hand, how are you – hru, please – pls, are you OK – ruok, welcome back – wb, way to go – wtg, as soon as possible – asap, just in time – jit, good night – gn, of course – ofc, never mind – nvm, that's true – tt, to be honest – tbh, on my way – omw, bye-bye – bb, see you later – cul, you – u, see ya – cya, thanks – thx, tnx sorry – srty. Такі скорочення є прийнятними для них. Однак, якщо користувачі англомовних інтернет-комунікацій є незнайомими чи малознайомими, їм потрібно дотримуватись загальних правил мовленнєвого етикету, які є зрозумілими для учасників розмови. Наприклад, щоб висловити прохання, слід використати такі фрази: «Would it be possible...?», «Could you be so kind to..., please?», «Do you think I could ask you for...?», «Could/ Would you..., please?». Якщо потрібно запросити співрозмовника варто написати наступне: «I was wondering if...», «Will you be..., please?». Для висловлення пропозиції використовують фразу «If you'd like...», для поради – «It would be better for you to...»; а для ввічливої відмови – «I'm sorry, but...», «I'd prefer not...», «I'm afraid, but...». У відповідь на «Thank you» можна написати «You are welcome», «You are very welcome», а також «My pleasure!», «Sure!», «No problem», «Don't mention it». Якщо потрібно висловити вибачення, слід використати такі фрази: «Sorry», «Excuse me», «Forgive me», «Pardon», «Pardon me», «My apologies», «I beg your

indulgence», «I beg your pardon». Відповідь на слова вибачення можна написати наступне: «No problem», «It's okay».

Отже, ввічливість є важливим елементом спілкування в англomовних інтернет-комунікаціях, який регулює комунікативну поведінку співрозмовників і забезпечує шанобливе спілкування між людьми, дотримання правил мовленнєвого етикету, уважності та люб'язності до оточуючих та є найбільш дієвим засобом досягнення взаєморозуміння і поваги під час розмови.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Демченко Е. В. Семантико-синтаксические средства выражения категории вежливости в английском и русском языках. автореф. дис. на соиск. ученой степени: 10.20.19 «Теория языка», 10.02.20 «Сравнительно-историческое типологическое и сопоставительное языкознание»/ Е. В. Демченко. – Ростов-на-Дону, 2007, – 24, [3].
2. Миронюк О. М. Історія українського мовного етикету. Звертання / О. М. Миронюк. – К. : Логос, 2006. – 167 с.
3. Тофтул М. Г. Сучасний словник з етики : Словник / М. Г. Тофтул. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. – 416 с
4. Brown P. Politeness: Some Universals in Language Usage/ P. Brown, S. Levinson. – Cambridge: Cambridge University Press, 1987.
5. Fraser B. Perspectives on politeness II Journal of Pragmatics14/ B. Fraser. – 1990.

Катерина КОВАЛЬЧУК

*магістрантка,
Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія,
Хмельницький, Україна
kovakchukka@gmail.com*

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМАТИКИ ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ ЕКОНОМІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Головним типом вищої освіти є поняття того, що вдосконалення та розвиток економічної культури соціуму прямо залежить від виду життєдіяльності людини, її світогляду, соціальної поведінки. Підготовка фахівців гуманітарного профілю повинна відбуватися, враховуючи закономірності розвитку політичних, суспільних та культурних циклів. А отже, від професійно підготовленого випускника закладу вищої освіти очікуються відповідні професійні навички та накопичення відповідних компетентностей, які необхідні в повсякденному житті: економічна, соціальна, полікультурна, політична.